

תת"ע (חדרה) 10429-08-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד מחאג'נה

תת"ע (חדרה) 10429-08-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד מחאג'נהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 10429-08-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד מחאג'נה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[28.10.2024]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 19.9.24.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בענייננו, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישורי מסירה שצורפו לכתב האישום בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה ותאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה למבקש "לידי הנמען הרשום", ובנוסף נמסרה לבא כוחו- עו"ד עלא תלס וחתימת המקבל מופיעה על גבי אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו (הן זימון למבקש עצמו והן זימון לבא כוחו), וזאת נוכח אישורי המסירה המצויים בתיק בית המשפט; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 משה מתוק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.03.2019); וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 רביע נ' מדינת ישראל, 13.6.21, כב' השופט מאזן, בפסקה 6. על המבקש לבטל פסק דין בהיעדר התייצבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא זומן; ובענייננו, המבקש לא צירף לבקשה אסמכתאות כלשהן לכפירתו באישורי המסירה, ופרט להצהרה בעלמא שלא התקבל זימון לדיון, לא נעשה כל בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו נמסרו הזימונים, כדי להפריך את המצוין באישורי המסירה על ידי עובד הדואר, ולסתור את חזקת המסירה.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי הייתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה טובות, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)). "אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, "המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום, וסיכויי הגנתו טובים מאוד", כדי להצביע על חשש מפני עיוות דין. גם טענה לפיה, המערער "משוכנע שלא ביצע את העבירה המיוחסת לו, כפי שמיוחס לו בכתב האישום" (כנטען בבקשה בבית המשפט קמא), היא טענה בעלמא שאינה מבוססת." (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 29.03.2023) פסקה 13).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, בהיעדר הצדדים.